

SİNAN PAŞA'NIN ARAPÇA VAKFIYESİNİN TERCÜMESİ

Ramazan ŞEŞEN

Bu tercüme, vakfiyenin suretinden, bazı ehemmiyetsiz tasarruflar yapılmak suretiyle yapılmıştır. Bu arada bazı isimlerin okunuşlarının şüpheli olduğunu da belirtmek gerekir. Bu isimlerin yazılış şekilleri fotoğrafta mevcut olduğundan yanlarına soru işareti konmakla yetinilmiştir.

1. Baştaki kayıtlar :

Hulâsa-i vakfiye 2862, kuyûd-i vakfiye numarası 5174, kuyûd-i hâkân kalemi 343.

İşbu suret-i vakfiye şûrây-i evkâfın 20 Cemaziyelevvel 1332 tarihli kararına müsteniden 13 Rebiülâhir 1335 tarihinde sudur eden irâde-i aliyye mucibince kayd olunmuştur.

Bismillâhirrahmânirrahîm, Mahfuz sicilden çıkarılmıştır.

Bunu, Karahisar-ı Sâhib şehrinde hilâfet mütevellisi olan Mehmed Sadık yazmıştır. Mehmed Sadık

Mahfuz sicilden çıkarılmıştır.

Ziyadesiz ve noksansız Fazlî-zâde'nin ifadesidir. Karahisar-ı Sâhib şehrinde hilâfet mütevellisi olan Mevlânâ Mehmed Sadık ve Mevlânâ Fazlî-zâde Ahmed oğullarının mühürleri mutabıktır. Mühür. 394 numaralı defterde bir ilâm...

Bu vakfiyede zikredilen şeyler cumhurun âdetlerine ve doğru yola uygundur. Bunu Ahmed b. Süleyman b. Kemal yazmıştır...

Bu vakfiyenin tazammun ettiği hususlar bana göre sabit olduğu için bunu yazdım. Ben... Karahisar-ı Sâhib şehrinde mütevellî Abdülvahhab Râhatullah'im...

Bu vakfiyedeki hususlar şeran gerektiği şekilde sabit ve sahih olup müseccel olduğu için sıhhatine hükmettim... Ben Sivas şehri kadısı Nimetullah'im...

2. Metin

Sinan Paşa merhumun vakfiyesi

... el-Nasır li-din Allah el-Kâim bi-emr Allah Sultan b. el-Sultan Sultan Süleyman Şah Han b. Selim Şah Han b. Bâyezîd'in valilerinden el-Emîr el-Kebîr... alimlerin koruyucusu, gariple rin sığınağı, büyük vezir, emîr el-ümerâ Celâl el-Devlet ve 'l-din Sinan Paşa b. el-merhum... el-şehîd Mehmed... Allah nezdinde karz-ı hasen bırakanlardan olmak için... şeran tasarruf hakkına sahipken, akli ve izanı yerinde iken Karahisar-ı Sâhib şehrine bağlı Sıçanlı-âbâd nahiyesi hududları içinde bulunan Çathöyük köyünde yaptırdığı imâretin bütününü vakfetti... Bu imâret bir cuma mescidine, gelip giden müslüman müsafirlerin yatması için iki eve, bir Kur'ân okuluna, bir mutfağa, bir fırına bir mahzene, veya, bir anbara, gelen müsafirlerin ve fakirlerin hayvanları için bir tavlaya, buralardaki âletlere, eşyaya, yollara, mütemmim ve tâbi yapılara, zikredilen ve zikredilmeyen şeylerin hepsine şa-

mil olup vakfı yapan tarafından açık bir şekilde, sahih, bozulmamak, hibe edilmemek, rehin verilmemek, değiştirilmemek, miras olmamak şartıyla vakfedilmiştir. Bu yerin mahalli hâkimi, bu vakfın sahih ve şeriata uygun olduğuna hükmetmiştir.

(s. 2) Sonra vakfı yapan şahıs bu hayrâtın devam edebilmesi....., imâretin masrafları için tasarrufu altında bulunan şu köyleri, çiftlikleri, mezreaları, ovaları dükkânları, hamamları, değirmenleri, hanları ve bostanları vakfetmiştir : İmâretin bulunduğu Çatöyük köyünün hepsini, vakfı yapanın azadlılarından ve onların evlatlarından on çiftçinin ekip biçecekleri bu köyün arazisinin mahsulünün üçte birini vakfetmiştir. Bu on kişinin adları şunlardı : İskender, Yusuf, Şâdî, Balaban, Karagöz, Şermrû, Divâne, başka bir Yusuf, Murad ve Doğan'dır. Adı geçen köyde vakfı yapan tarafından inşa ettirilen hamamın tamamı, yine Sıçanlı nahiyesi hudutları içinde bulunan köylerdeki Sancakdarkırı denilen arazinin tamamı. Bu arazinin hududu Çatöyük köyünden başlayıp Alıcuk çiftliğine, oradan Seydî köyüne, oradan Kaytalu köyüne, oradan umumî yolu takib ederek Üğürmek köyüne, oradan Kübrâ Sultan'a, oradan Çayhisar köyüne varıp, nihayet tekrar Çatöyük köyünde sona erer. Yine aynı civarda bulunan Alıcuk çiftliğinin hepsi. Sıçanlı-âbâd tarafında bulunan Küçüköyük köyünün hepsi. Aynı köyde olan çayırın hepsi. Tire şehrinin içinde bulunan altmış dükkânın hepsi, aynı şehirde bulunan ve Bazargâh denilen çarşısının hepsi. Yine aynı şehirde bulunan ve Piriç Pazarı denilen çarşının hepsi. Mezkûr Piriç Pazarı çarşısındaki hanın hepsi. Eskiden bozahane olan hanın hepsi. Tire'de bulunan ve Ahmed Çelebi denilen şahsa nisbet edilen hanın şâyi hissesinin hepsi. Mezkûr şehirde vakfı yapan şahıs tarafından yaptırılan Bozahane'nin hepsi. Tire dışında-

ki iki parça arazinin hepsi. Yenişehir nahiyesinde bulunan Ayazma ve Kozluca adlarıyla anılan köyün hepsi. Kütahya kazalarından Simav'a bağlı olan Funducak köyündeki hamamın hepsi. Sivas'ta bulunan ve kırk sekiz dükkânı bulunan ve Bâzâristan denilen büyük bezzazlar (manifaturacılar) çarşısının hepsi. Doğudan, güneyden ve kuzeyden bu Bâzâristan'ı çevreleyen otuz bir dükkânın hepsi. Bu büyük bezzazlar (manifaturacılar) çarşısının batısında bulunan küçük bezzaz (manifaturacılar) çarşısının hepsi. Bu küçük çarşı büyüğe bitişik olup yirmi bir dükkânı hâvidir. Vakfı yapan şahıs tarafından bu şehirde yaptırılan hanın hepsi. Bu hanın güneyinde vakfı yapan şahıs tarafından Yeni Çarşı'da inşa ettirilen emlak, doğusunda yine vakfı yapan şahıs tarafından inşa ettirilen ekmekçiler dükkânı, kuzeyinde Tura nehri batısında Mescid-i Bâzâr denilen mescid ve Karaltuyeri denilen yer vardır. Mezkûr hanın kible tarafında bulunan yirmi altı dükkânın hepsi. Bu dükkânlardan biri ekmekçiler dükkânıdır. Bu dükkânların batısında nigâr bint Hoca Hüseyin denilen kadının dükkânı olup bunun yarısı vakfı yapana âittir. Güneyinde umumî yol ve Yeni Çarşı doğusunda Tura nehri, kuzeyinde mezkûr han vardır. Güneyinde mezkûr han ve kuzeyinde Tura nehri bulunan dört debbağ dükkânının hepsi. Mezkûr hanın önünde kible tarafındaki Kubbeli Han'ın hepsi. Bu hanın kiblesinde Mahmud b. Hüseyin'in evi, batısında Hoca Dede b. Virancur'un dükkânı, doğusunda vakfı yapan şahıs tarafından Yeni Çarşı'da inşa ettirilen dükkânlar, kuzeyinde Nurkamer b. Hüseyin'in evi vardır. Mezkûr Yeni Çarşı'da vakfı yapan tarafından inşa ettirilen yirmi sekiz dükkânın hepsi. Bunlardan biri ekmekçiler dükkânıdır. Bunların güneyinde Hoca Hasan b. Kamçı'nın dükkânıyla adı geçen han, Korkmaz b. Hüseyin'in evi. Vartuk denilen zimmînin evi, Saruca'nın oğulları Gavril ile An-

don denilen zimmîlerin evi, zimmî Asvazâver'in oğlu Hûbyâr'ın evi, Emîr Bey denilen zimmînin evi bulunmak tadır. Doğusunda ise Tura nehri vardır. Vakfı yapan tarafından Eski Çarşı'da inşa ettirilen boyacı dükkânının hepsi. Bu dükkânın güneyinde mezkûr Mescid el-Bâzâr, doğusunda mezkûr han, kuzeyinde Tura nehri, batısında Abranos denilen zimmînin dükkânı bulunmaktadır. Yine vakfı yapan tarafından mezkûr çarşıda yaptırılan iki dükkânın hepsi. Bunların doğusunda boyacı dükkânı, kıplesinde mezkûr mescid, kuzeyinde mezkûr Abranos adlı zimmînin dükkânı, batısında Eski Çarşı'dan geçen umumî yol bulunmaktadır. Yine vakfı yapan tarafından mezkûr çarşıda inşa ettirilen ve kiblesinde Ahî Ali Çelebi'nin dükkânı, doğusunda mezkûr Kubbeli Han, kuzeyinde Hamîd Çelebi b. Hoca Zeynel'in dükkânı, batısında mezkûr Eski Çarşı bulunan dükkânın hepsi. Mezkûr şehirde olan birbirine bitişik iki hamamın hepsi. Bu hamamlardan biri erkeklere, biri kadınlara aittir. Mezkûr şehrin dışında bir evde bulunan iki değirmenin hepsi. Sivas'ın kazalarından Koçhisar kazasının hepsi. Yine mezkûr şehrin tâbilerinden Şankurek köyünün hepsi. Sonisa kasabasındaki hamamın hepsi. Bütün bu yerler, hudutları, hukukları, tâbileri, yolları, mütemmimatı, otlakları, ağaçlıkları, kuvuları, nehirleri, arkları, merâları, evleri, dağları, tepeleri, kırları, mamur ve harap yerleri, her şeyiyle sahih ve şeriata uygun bir şekilde, şartlarıyla, satılmamak, hibe edilmemek, rehin verilmemek, değiştirilmemek, miras olmamak şartıyla ebedî olarak vakfedilmiştir.

Vakfı yapanın şartları ise şunlardır :

Mezkûr camide cuma namazları kıldırarak bilgili ve mükemmel bir hatibin, farz namazları kıldırarak ibâdetlerin hükümlerini iyi bilen ve tecvide uygun Kur'an okuyan bir imamın,

güzel sesli bir müezzinin tâyini. Mezkûr okulda mutâd günlerde talebeleri okutan ve tecvidi iyi bilen bir muallimin ve aynı şekilde öğretime devam edecek bir vekilinin tâyini. Caminin mahfelinde Cuma günleri sıra ile Kur'an okuyacak tecvidi iyi edâ eden altı kişinin tâyini. Her sabah camiye gelip vakfı yapanın ve atalarının ruhlarına birer cüz Kur'an okuyacak dindar altı kurrânın tâyini. Bunlar hatim esnasında duâ ve tekbirlere riâyet ederek Kur'an'ı hatmettikten sonra bir kişi âdet olduğu üzere namazların arkasından duâ eder, her gün kâriiler toplandıktan sonra cüzlerin bulunduğu sandığı alıp getirir, dağıtır. Okuma bittikten sonra cüzleri toplar, duâ eder. (s. 3) İmarete gelen müsafirleri yerlerine yerleştirip onların tanzimiyle meşgul olacak dindar bir yaşlının (şeyh) tâyini. Caminin kapısını zamanında açıp kapayacak bir kapıcının tâyini. Caminin ve mezkûr ziyâfet evinin süpürülüp döşenmesiyle meşgul olacak, bunların fenerlerini ve kandillerini yakacak bir tefrişatçının tâyini. İmâretin mahzeninde, doğru bir şekilde, yemeklik malzemeyi muhafaza edecek bir kilercinin tâyini. İmârete gelip gidenlere çeşitli hizmetlerde bulunacak bir nakîbin tâyini. Muayyen vakitlerde, mutfakta yetecek kadar yemek pişirecek bir aşçıyla ona yardım edecek bir çırağın tâyini. Her gün kâfi miktarda ekmek pişirecek bir ekmekçinin tâyini. Az veya çok olsun mezkûr evkafın gelirlerini yazacak, masraflarının hesabını tutacak bir muhasibin tâyini. Evkafın gelirlerini tahsil edecek, zahirelerini topalayacak iki emin tahsildarın tâyini. Tahsil edilen bu paralar ve zahireler aşağıda zikredilen hususlara harcanacaktır.

Vakfı yapan, hayatta kaldığı müdetçe mütevelliliği kendisi yapacak. Sonra çocukları, sonra çocuklarının çocukları yapacak. Nesilleri devam ettikçe bu şekilde devam edecektir. Son-

ra, azadlılarından en münasip biri, daha sonra onların çocuklarından en münasip biri yapacak... Nezâret işlerini de, vakfı yapan sağ oldukça kendisi yapacak. Sonra, bu vazife azadlılarından en münâsip birine, ondan sonra onların oğullarından en münâsip birine ilâ ahirih.. geçecek. Onların inkırazından sonra bu selâhiyet zamanın idârecisine geçer. Bu idâreci mütevellilik ve nezâret işlerine müslümanlardan sâlih ve mutemed olanları tâyin eder.

Her zaman vakfın ve gelirlerinin en iyi bir şekilde idare edilip şu hususlara sarfı şarttır :

Her şeyden önce vakfın gelirleri imâretin bakımı ve tamiri, gerekli âletlerin, kazan, kap kakak gibi şeylerin temini için sarfedilecektir. Bundan sonra, her sene bin bir dirhem Kâbe ve etrafında oturanlar için sarfedilmek üzere gönderilir. Evkafın gelirlerinden geri kalanın üçte biri vazifelilere verilir. Meselâ, hergün hatîbe Kânûnî dirhemiyile üç Osmanlı gümüş dirhemi verilecek. İmama gündelik üç dirhem, müezzine iki dirhem, muallime üç dirhem, muallimin yardımcısına bir dirhem verilecek. Mahfilde sırayla Kur'an okuyan hafızların reisine gündelik iki dirhem, geri kalan beş kişiye ise birer dirhem verilecektir. Hergün Kur'an'dan birer cüz okuyacak altı hafızdan her birine birer dirhem verilecek. Mezkûr duâhâna da bir dirhem verilecektir. Bahsedilen ihtiyara (şeyhe) de gündelik üçer dirhem verilecektir. Kapıcıya ve tefrişat işleriyle uğraşan şahsa da gündelik birer dirhem verilecektir. Kilerciye ikişer dirhem, nakîbe birer dirhem verilecek. Aşçı ile ekmekçinin her ikisine gündelik beş dirhem verilecek. Her gün yardım etmek şartıyla, aşçı çırağına da birer dirhem verilecektir. Kitâbe gündelik iki dirhem, iki tahsildara, her ikisine birden, beş dirhem, nazıra üç dirhem verilecektir. Gömlek, kaftan, kût, takve gibi yetimlere gerekli giyim eşyası için gündelik üç dirhem.

Caminin ve ziyâfet evinin kandillerinde, fenerlerinde yakılacak yağ, gelen müsafirler için kullanılacak dört yastık, dört post, caminin, iki evin (beytin) ve okulun hasırları için gündelik iki dirhem sarfedilecektir. Mutfak, fırın ve kış günlerinde ziyâfet evinde yakılacak odun için gündelik altı dirhem sarfedilecek. Gelip giden müsafirler için sabah ve akşam imâretin mutfağında pişirilecek et için yirmi beş dirhem, pirinç için yirmi dirhem harcanacaktır. Yağ için gündelik sekiz dirhem, bal için beş dirhem, ekşi, tuz, nohut, safran ve diğer yemek ihtiyaçları için iki dirhem harcanacaktır. Her gün imâretin fırınında, yüz dirhem ağırlığında ekmekler pişirilecek, bunun için on iki dirhem karşılığında Karahisar-ı Sahib kilesiyle üç kile buğday sarfedilecektir. Yine gündelik, keşkek için, dört dirhem karşılığında bir kile buğday harcanacaktır. Her sabah kâfi miktarda et ile yedi okkalık pirinç mutfakta çorba olarak pişirilecektir. Her akşam kâfi miktarda et ile bir kile buğday keşkek pişirilecektir. Sabah ve akşam pişirilen bu yemeklerden ve ekmekten hatibe, imama, muallime, ihtiyara (şeyhe), müezzine, kapıcıya, tefrişatçıya, mutemed, nakîbe, kilerciye, aşçıya, ekmekçiye ikişer ekmek, otuzar dirhemlik et, dörtyüz dirhemlik kepçe ile birer kepçe çorba verilecektir. Bundan başka mektepteki talebelere, vakfı yapanın azadlılarından ve kölelerinden fakir olanlara, hazır bulunan bütün müslümanlara birer ekmek, yirmişer dirhem et, ikişer kişiye birer kepçe corba verilecektir. Ziyâfet evine gelen müsafirlerden her birine sabah ve akşam birer ekmek, otuzar dirhem bal, ellişer dirhem karabiberli pirinç pilâvı, yirmi beşer dirhem et, her iki kişiye bir kepçe yemek verilecektir. Fakirlerden her birine ise birer ekmek verilecektir. Altı ay müddetle, güz ve kış mevsimlerinde, at olsun, katır olsun, eşek olsun, gelen yolcuların hayvanları için ikişer kepçe arpa verilecek.

tir. Her Cuma günü, bir Cuma'da karabiberli, bir Cuma'da safranlı olmak üzere iki batman pirinç pilâv olarak pişirilecek ve Cuma namazından sonra cemâat için hazırlanacaktır. Bu günleri akşam yemeği cuma yemeğiyle beraber gelen cemâate ve fakirlere dağıtılır. Bayram günleri, karabiberli pirinç ve safranlı pirinçle beraber sekiz batman pirinç pişirilir. Rağâib, Berât ve Kadir geceleri gibi mübârek gecelerde karabiberli ve safranlı piriñlerle beraber dört batman piriñ pişirilip imârette hazır bulunan erkeklere ve kadınlara yedirilir. Her Berât gecesi caminin mihrabının iki tarafında üçer okka ağırlığında iki mum yakılacaktır, Bu mumlar Cuma, Ramazan ve diğer mübârek gecelerde de yakılacaktır. Karabiberli piriñ pilâvı pişirildiği zaman her üç okka piriñ bir okka yağla pişirilecek. Safranlı piriñ pilavında, her altı okka piriñ beş okka bal ile pişirilecektir. Bu yemeklerden, yemek yemek için imârete gelen her aça ve muhtaca yedirilecektir. Gelen aç insanlardan hiç biri geri çevrilmiyecektir. Gelen müsafirler üç gün müddetle ağırlanacaklardır. Camideki halılar ve kilimler yenilenmek gerektikçe yenilenecek veya tâmir edileceklerdir. Gösterilen ihtiyaçlardan artan kazan, kap, tabak gibi şeyler ihtiyaç zamanı için saklanacaktır. Vakfı yapanın şartlarından biri de, açıklanan şartlardan, masraf yerlerinden artan miktar üzerinde tasarruf etme ve vakıfları daha faydalı gördüğü hususlarda değişiklik yapma. müteveli ve vazifelilerin tâyini, azli gibi hususların hayatta kaldığı müddetçe kendisine âit olmasıdır. Onun ölümünden sonra ise bu hak çocuklarından en münâsibine, onun ölümünden sonra da onun çocuklarından en münâsibine, daha sonra da azadlılarından en sâlihine, bunun ölümünden sonra da çocuklarından en münâsibine... geçecektir. Vakfı yapan vazifelilerin tâyin ve azlinin mütevellinin bilgisi altında yapılmasını da şart ko-

şar. Müteveli tâyin edilmesi şar koşulları bu kimselerin neslinin inkırazından sonra, bu hususta selâhiyet sahibi zamanın idârecisi olacaktır. O, mütevelliliğe lâyük olan birini bu vazifeye tâyin eder. Bu hâlde de vazifelilerin azl ve tâyini zamanın idârecisinin bilgisiyle olacaktır. Mütevellilerin berâtı dâima sultan tarafından verilecektir. (s. 4) Vakfı yapan, imâretin işlerini iyi görmeye lâyük iseler, vazifelilerin kendi azadlılarından veya onların çocuklarından tâyin edilmesini de şart koşar. Aksi halde başkaları tâyin edilir. Bu vakıf sağlam, şeriata uygun ve açık bir şekilde yapılmıştır. Satılamaz, hibe edilemez, rehin verilemez, mülk edinilemez ve miras olamaz.

Eğer imâret yıkılırsa, vakıflardan elde edilen gelirle tekrar eski haline getirilir. İkinci, üçüncü... defa harap olursa yine yeniden inşâ edilmelidir. Meydana gelecek fevkalâde haller dolayısıyla imâretin yeniden inşası ve devamı mümkün olmazsa elde edilen gelir müslüman fakirlerin yararına harcanır.

Vakfı yapan, izah edilen şekilde bu vakıfları yaptıktan, vakıf olduğunu itiraf ettikten sonra, Fahr el-Mu'temidîn b. Abdullah'ı bütün bu vakıflar üzerine müteveli tâyin etti. Açıklanan şartlara riayet etmek şartıyla bütün işlerinin tasarrufunu ona havâle etti. O da bu evkafın idâresini doğrulukla eline aldı ve istenilen şekilde onlarda tasarrufta bulundu. Daha sonra, vakfı yapan, Ebû Hnife mezhebine göre, kendi mülkünden çıkmadığına ve bakfın devamının üzerine borç olmadığına dayanarak, vakfı kendi mülküne katıp vakıftan geri dönmek istedi. Bunun üzerine, mezkûr müteveli itiraz edip Ebû Yûsuf Ya'kûb b. İbrâhîm el-Ensârî ve Muhammed b. Hasan el-Şeybânî'nin görüşlerine göre, vakfın devamının gerektiğini söyledi. Meseleyi vakfiyeye mühür vuran ve onu tasdik eden hakime götürdüler. Onun huzurunda muha-

keme oldular. Hakim, İmâmeyn'in görüşüne, bu konudaki fetvaya dayanarak vakfın devamına ve gerekliliğine dâir hüküm verdi. Bunun üzerine, mezkûr vakıf zarurî, müseccel vakıf oldu. Bütün sağlam kılıcı vasıfları hâiz, İmâmeyn'in kavline göre ibtal edici hususlardan âri olduğu için, vakfeden «Bu vakıfları hayatımda ve ölümünden sonra ebedî olarak vakfettim. Devam ettiği müddetçe fakirler için bağışladım.» dedi. Böylece, ebedî olarak satılamaz, hibe edilemez, rehin verilemez, şartları değiştirilemez, bağlayıcı hükümleri değişmez, ebedî olarak devam eder katî bir vakıf oldu. Allah'a, âhiret gününe, Peygamber'e inanan hiçbir kimseye, hükümdar, emîr, vezir, hâkim, müteğallib, büyük ve küçük olsun bu vakfı değiştirmek, bozmak, başka bir hususa nakletmek, azaltmak, iptal etmek, ihmal etmek haramdır. Fâsid bir yorumla bunun şartlarından birini, kânunlarından bir hususu iptâle, tebdîle ve tahvile kim yeltenirse haram işlemiş, günâha girmiş olur. En büyük günâhı irtikâb etmiş olur. Âhirette cezasını görür. Bütün bunları duyduktan sonra, vakfı kim değiştirse günâhı onun üzerinedir. Vakfeden ise niyetine göre sevap görür...

Sonra, vakfı yapan, mütevelliliği mezkûr kişiden aldı. Yazıldığı şekilde mütevellilik kendisine intikal etti. Bu vakfiyede vakfı yapana âit olduğu belirtilen emlâkın onun olduğunu işhad ettikten sonra, bütün bu hususların doğruluğuna, lüzûmuna, şartlarının doğruluğuna kaza ve tenfiz selâhiyeti olan bir müslüman kadı hükmetti. Bu hususta âdil kimseleri şahit tuttu... Bu konudaki hüküm be işhâd 1 Rebiülevvel 931 de vukubuldu.

Suhûd el-hâl :

Hacı Abdülkerîm b. Tahsin Sivasî'nin, Kemah miralay Şeyhî Bey'in, Rumeli vilâyeti kethüdâ-i askeriyyesi Fahr ül-Eâlî ve 'l-Ekâbir Kasım Bey b. Mehmed'in, Defter-i Sultânî sahibi el-

Emîr el-Kebîr Derviş Süleyman Bey b. Murâd'ın, Fahr el-Müderresîn Mevlânâ Sinân'ın, Mevlânâ Abdî b. Mevlânâ Alî el-Tökâdî'nin, Emîr-i Âzam Ekrem Feruhşâd Bey b. Korkmas Bey b. Bâyezîd'in, Mevlânâ Hacı Hüseyin İvaz el-Bârizî(?) b. Hacı'nın, Musa-zâde diye tanınan Şeyh el-Şüyûh Muhammed Çelebî'nin, Hasan Fakî Seferî Muhassimî (?) el-Sivâsî'nin, mezkûr Hasan Fakî'nin oğlu Sadr Çelebî'nin, mezkûr Hasan Fakî'nin oğlu Seyyid Hüseyin Çelebî'nin, mezkûr Hasan Fakî'nin oğlu Murtaza'nın, Karahisar-ı Şarkî seraskeri Şah Veli Çelebi b. Şeyh Ahmed'in, Sinan Çelebi b. Acem Sinan el-Tökâdî'nin, Korkud Bey b. Mirza Mehmed b. Emîr'in, Pir Mehmed Çelebî'nin oğlu Mansur Sonisâvî'nin, Ahmed Çelebi oğlu Rodosî Sonisâvî'nin, Burak Karaman Bey el-Sivâsî'nin, Pehlivan Bey b. Pîrî Sonisâvî'nin, Mehmet Var-Şah Sonisâvî'nin Sulvâvî oğlu Mahmud Ağa'nın Pir Mehmed Çelebi b. Hüseyin Sonisavî'nin, Mahmud Ağa Sonisâvî'nin oğlu Ali'nin, Veled Bey Emrullah Çelebi el-Sivâsî'nin, mezkûr Seyyid Abdurrahman'ın oğlu Seyyid Hacı'nın, Abdullah oğlu Mahmud Kethüdâ'nın, mezkûr Mahmud'un oğlu Hızır'ın, mezkûr Mahmud'un oğlu İlyas'ın, Hasan Bey b. Şükrullah el-Tökâdî'nin, Fahr el-Sâdât Seyyid Hacı Bey Lâvikî'nin, Fahr el-Sâdât Seyyid İzz el-Dîn b. Seyyid Nureddin el-Lâvikî'nin, Seyyid Abdurrahman'ın oğlu Fahrüssâdât Emir Çelebî'nin, mezkûr Çatöyük köyünde oturan İshak'ın oğlu Mahmud Fakî'nin, Çatöyük köyünde oturan İshak'ın oğlu Hacı'nın, Çatöyük köyünden mezkûr İshak'ın oğlu Koca Kara'nın, Ya'kub Kethüdâ b. Abdullah'ın, mezkûr Ya'kub'un oğlu Mehmed'in, mezkûr Ya'kub'un oğlu Ali'nin, Çatöyük köyünde oturan Rasûl'ün oğlu Mehmed Fakih'in, Sıçanlı-âbâd'lı Hacı Paşa oğlu Mehmed'in, mezkûr Seyyid Abdurrahman'ın oğlu Sülâletüssâdât Emir(?)'nin, Çatöyük'lü Benî Âbe(?)'nin, mezkûr oğlu Pîr Ali'nin, Mehmed Bey b. Hasan Gün-

doğdu'nunu, Çatöyük'lü Hamza b. İshak'ın, Sıçanlı-âbâd'ın köylerinden Kahk'lı Ahmed'in oğlu Piri'nin, Sakık köyünden Bayram b. Ali'nin, mezburun oğlu İbrahim'in, Çatöyük'lü Mustafa b. Osman'ın, mezbur Hacı Paşa'nın oğlu Bakur'un, Emin Mimar Amasyâvî'nin, Mustafa b. Emin Mimar Amasyâvî'nin, Mevlâna Muslih Mehmed b. Pir Şeyhî b. Hacı Zâhid el-Tekrî'nin, Mehmed Bey b. Rüstem Bey İnkîtarî'nin, Ahmed Bey b. merhum Tâc el-Din el-Gündoğdı'nın, mezbur Ahmed Bey'in oğlu Ekmel Bey'in, mezbur Mehmed Bey-i Dîvâne'nin oğlu Hızır Bey'in, Enük(?) Bey b. Mehmed Bey Koyruhi-

sârî(?)'nin, Çatöyük'lü Osman'ın oğlu Hasan'ın, Şehsuvar b. Balsuh el-Lâvîkî'nin, Tûr Ali el-Sivâsî'nin, Mâye el-Şarkî(?)'den Hoca Merihan Râis'in, Mehmed Çelebi b. Sôfi-zâde el-Tökâdî'nin, Şâh Veli Bey b. Mahmud Bey Yıldızî'nin, Sivas seraskeri Mustafa Bey b. Abdullahîn şehâdetleriyle. Temmet.

Evkâf-ı Hümâyûn kuyûd-ı vakfiyye müdiiryetinin 8 Teşrin-i evvel 1332 tarihli derkenâriyle vukubulan talep üüzzerine Sinan Paşa'nın vakfiyesinden istissah edilen sureti aslına mutabıktır. 20 Kânun-ı evvel 1332. Hüsâmeddin

Mühür : Kuyud-ı hâkânî